

højere Priser til Fabrikkerne i Udlandet, ligesom han ogsaa gav en meget betegnende Oplysning om, at hvad det kneb med, var ikke Konkurrencen med Frihandelslandet England, men Konkurrencen med Beskyttelseslandet Tyskland. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at uden at man finder sig i at yde en lille rimelig Overpris, vil man ikke kunne naa til, at danske Fabrikker med vort i Forhold til Verdensforbruget lille Forbrug af Lokomotiver, kunne konkurrere med Udlandets Fabrikker, altsaa naa til at vort Lands Lokomotiver ogsaa kunne blive byggede her i Landet, noget, jeg selv med en lille Overpris finder det i høj Grad ønskeligt, at vi kunne komme til. Derimod vil jeg drage meget i Tvivl, om det egentlig er rigtigt at gaa den Vej, som er bleven antydet fra flere Sider, at lade Statens Værksteder komme ind derpaa. Jeg tror, vi kunne billigere fra Indlandsfabrikation ved som hidtil at give en beskedene Ekstrapris til de private danske Fabrikker. Det er nemlig en Fejltagelse at tro, at vi ikke her have Fabrikker, der godt kunde slaa ind paa Lokomotivbygning uden meget store Udvidelser. Naar vi stillede os paa lignende Maade som vort Naboland Sverige, der, saavidt jeg ved, overhovedet ikke tillader, at der bygges et svensk Lokomotiv udenfor Sverige, og som ogsaa derved har faaet ikke en men efterhaanden flere og flere lokomotivbyggende Fabrikker, saaledes at der i selve Landet er en Konkurrence. Derved naaede vi det, vi ønske, men ganske vist kunne vi saa ikke slaa os for Brystet og sige, at vi ere vedblivende Frihandelsmænd. Jeg har ønsket at udtale dette, idet jeg har megen Sympati for, hvad der ligger bag ved denne Anmærkning, uden at jeg derfor vil kunne stemme for at give Ministeren en Bemyndigelse, som han i Forvejen har, og som jeg antager, at Administrationen ikke mindst efter hele Forhandlingen her vil være endnu mere end hidtil tilbøjelig til at benytte; kunde man saa samtidig komme blot lidt bort fra saadanne Talemaader, som at man kan begunstige dansk Virksomhed uden samtidig at gøre et lille Brud paa sit frihandelsvenlige Standpunkt.

Et andet Punkt, hvor det ærede Medlem og andre have taget Afstand fra Flertallet, er overfor Køretunnelen i Nykøbing. Der vil jeg sige, at jeg kan maaske forstaa, at man ikke vil ofre saa særlig meget for paa dette Sted at faa en Køretunnel, men jeg forstaaer ikke den Stilling, Mindretallet her har indtaget. Jeg kunde

forstaa, om det havde sagt: Det har saa stor Betydning ogsaa for Staten at faa en virkelig fyldestgørende Passage under Nykøbing Station, saa ogsaa Vognfærdselen kan gaa for sig uden Niveauoverskæringer, at vi ville ofre mere end 20,000 Kr. derpaa. Men naar man ikke stiller Forslag om et saadant større Offer, forstaaer jeg ikke, at man her forlanger en Køretunnel. Jeg vilde ganske vist beklage, hvis Staten ikke ser, at det ikke er blot en overvejende lokal Interesse for Nykøbing By, her er Tale om, men at det har en stor Betydning ogsaa for Staten at bringe et, om saa skulde være, betydeligt større Offer, end her er Tale om, for at faa en Passage, hvorved man bliver Niveauoverskæringer kvit, idet Statsbanerne jo for hvert Aar sende flere og flere Tog gennem Nykøbing, efterhaanden som Gedserrouuten faar større og større Betydning. Jeg beklager, at det er endt med, at man rimeligvis ikke faar andet end en Gangtunnel, men jeg maa dog stemme med Flertallet, thi naar man ikke stiller Forslag om en Ekstrabevilling, begriber jeg ikke, at man ikke har sluttet sig til Flertallet.

Rasmus Hansen: Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, var der paa Finanslovforslaget, som det blev forelagt i Efteraaret, opført en Bevilling til en større Udvidelse af Langaa Station. Der blev imidlertid af Udvalget ikke taget Stilling til dette Spørgsmaal ved 2den Behandling, idet Udvalget ønskede at faa det nærmere undersøgt. Jeg havde nemlig flere Gange her i Salen draget det Spørgsmaal frem og navnlig peget paa, at naar en saadan Udvidelse skulde finde Sted, kunde den neppe blive fyldestgørende, medmindre man flyttede hele Stationen. Jeg har selvfølgelig den samme Opfattelse endnu. Det har man imidlertid ikke villet gøre, og det maa man altsaa finde sig i. Men jeg har saa en Henstilling at gøre til den højtærede Trafikminister, og det er, at Adgangen for Publikum derovre maa blive ordnet paa en bedre Maade, end den er nu. Det er saadan nu, at Vogne ikke kunne køre til Stationen, og det ligger i, at der for den nordre Ende af Stationen er en høj Bakke, og mellem denne Bakke og Stationsbygningen ligger der et Enkeltspor. Naar dette Spor blev fjernet og taget over til de andre Spor, kunde der blive Tilkørsel til Stationen. Jeg vil anmode den højtærede Minister om, at der maa blive foretaget en saadan Ændring i